

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת ראה
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ב

שיעורי חינוך

יום ראשון פרשת כי תבוא שנת ה'תשפ"ג

שאלות ותשובות

יודעים בתוכם יש לי מה להוסיף לילדים, אזי הילדים מרגישים את זה מיד, אפילו בעיניים עצומות.

מורה צריכה לדעת בתוכה בבטחון: 'אני באה עכשו ללמד את פרוש התפלה, אני באה עכשו לאפות, אני באה עכשו לבשל, ואם ילדה מתחילה לצחק, לא קרה שום דבר, אני אגיד לה שצריכים להתנהג בדרך ארץ, אבל אני לא אכנס עכשו לסכסוך איתה, כי אני יודעת שפכה הם ילדים.'

ילדים אינם מעניינים ללמוד, ילדים אינם מעניינים לעשות התעמלות, ילדים אינם מעניינים לתפר, ילדים רוצים להנות, ילדים רוצים לקחת סלם ולטפס על הגג של האוטובוס ולקפץ על הגג...

שכן גוי, התקשר אלי שהבנות שלנו קופצות על גג הבנין של בית החנוכה, נבהלתי מאוד, השם ישמר אותי אם הוא יקרא למשטרה, כשבנות קופצות על גג של בנין, הם יכולים לסגור את בית החנוכה, - אבל זה מה שילדים רוצים, הם רוצים לרקוד ולקפץ, אף אחת לא באה לבית החנוכה כדי לריב עם המורה, ואף אחת לא באה לבית החנוכה כדי ללמד את הפרוש של ברפת השחר,

"אני לא מבינה מה לעשות, המנהלת אמרה לי לא לתת שום דבר מהמשרד רק אם משאירים תמורתו משכון, וראש הישיבה אומר שלא?" אז ראיתי שזה בא מהמנהלת, אם כן, אני חוזר בי ממה שאמרתי, לא אמרתי כלום, אם המנהלת אמרה כן - יהיה כן!

זה לא היה צודק לבוא אלי להתלונן, בעוד שיש מנהלת שאומרת מה לעשות, זה נקרא להתחכם נגד ההנהלה, זה לא מצדק.

אם רוצים לשאל אותי שאלות, אפשר לשאל אותי שאלות על השמש והירח והכוכבים... אבל אם מדבר בדברים שקשורים לתלמוד תורה או לבית החנוכה, אז הדרך הנכונה היא לדבר על זה עם המנהל והמנהלת.

ראש הישיבה שליט"א הקריא שאלות שמורות שלחו.

איך לגרם שהבנות יקשיבו לי

שאלה: מורה שואלת, איך אפשר לבנות 'כבוד' איך אני יכולה לבנות 'הערכה', שהבנות יכבדו אותי, וירצו להקשיב למה שאני אומרת?

ראש הישיבה שליט"א ענה: זה תלוי באדם עצמו, אם המלמד והמורה מעריכים את עצמם, הם

בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים עם השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביום ראשון פרשת כי תבוא ה'תשפ"ג.

לא לעקף את ההנהלה

אני רוצה לבקש מהמורות: הרבה פעמים כותבות לי מורות שאלות בנוגע להתנהלות של בית החנוכה, הן רוצות לדעת האם מתר להן לעשות אחרת ממה שקבעו, זה לא דבר נכון, כי כשיש דבר אישי שצריכים בו עזרה, כגון שלום בית וכדומה, צריכים לשאל מורה דרך מה לעשות, אבל אם מהמשרד מנו מורות, אי אפשר לבוא לשאל את ראש הישיבה מה לעשות, הרי יש מנהלת שצריכים לשאל אותה הכל ולשוחח איתה.

למה אני אומר את זה? כי מורה כתבה לי: "מה זה אמור להיות שדורשים במשרד שכל דבר שרוצים לקחת, צריכים להשאיר משכון במשרד", חשבתי לעצמי 'מן הסתם זו החלטה חדשה של המזכירות הצעירות', ולא צדקתי, הייתי צריכה לברר קדם של מי הייתה ההחלטה הזאת, אבל אמרתי את זה בשעורי החנוכה שאי אפשר לעשות את זה, אחר כן כותבת לי המזכירה במכתב:

להשתתף בכל מה שעושים, אם אין לבת ראש טוב והיא לא קולטת מהר את הלמודים ולא מקבלת ציון גבוה במבחן לא קרה כלום, לא מסתפקלים על אף אחת כילדה חלשה, אבל להשתתף - מכרחים!

עכשו פשהמצב הוא כבר שרק עשר בנות משתתפות בשעור התעמלות, וחמש עשרה בנות עומדות בצד, אי אפשר להכנס מחר לפתח ולהתחיל לריב עם כל החמש עשרה בנות, אף פעם אי אפשר לריב עם רבים, אין כזה דבר.

כמו כן אם רוצים לשלח ילד למשרד, לא שולחים עשר ילדים בבת אחת, כי אז הם יצאו לשדה, ויהיה להם טוב מאוד...

צריכים ללכת בהדרגה, מתחילים כל פעם עם אחת, אומרים לבת: "את חייבת להשתתף, את יכולה להשתתף, ואת תשתתפי", וכך הולכים לאט בת אחר בת, עד שכל הבנות ישתתפו במה שעושים בפתח.

מה לעשות כשהבנות עדין לא יודעות לתפור?

שאלה: המורה של פתח ז' שמלמדת תפירה שואלת, מה עושים אם התלמידות שלי עדין לא יודעות לתפור כפתורים?

ראש הישיבה שליט"א ענה: אני לא יודע מה לחשב, בנות מפתח ז' שלא ידעו לתפור כפתור?! ילדה בת שבע כבר צריכה לדעת לתפור כפתור! אני אבקש מהמנהלת שתעשה תכנית, שיחלקו לכל הבנות בד יפה עם תמונה יפה וילמדו את הבנות לתפור על זה כפתורים.

בנות באות לבית החנוכה כי אמא שלהן אמרה להן לעלות להסעה.

אבל אם עושים את הלמודים נחמדים, הילדים ירצו להקשיב להם.

מה עושים אם חצי מהפתח לא רוצה להשתתף בלמוד שלי?

שאלה: המורה להתעמלות שואלת, מה אני יכולה לעשות שרק עשר ילדות מכל הפתח משתתפות בהתעמלות?

ראש הישיבה שליט"א ענה: מה זאת אומרת שרק עשר בנות משתתפות בהתעמלות?! או שכל אחת משתתפת, או שסוגרים את הפתח!

אני לא אומר שכל ילדה צריכה להצליח בהתעמלות עד הסוף, אבל כל אחת צריכה להשתתף, אם חמש עשרה בנות יושבות בצד וחולמות, לכו הבייתה! אין דבר כזה בבית החנוכה שילדים מחליטים לא להשתתף באחד הלמודים, אם ילדה אומרת: "אני לא רוצה להשתתף בהתעמלות" או "אני לא רוצה לתפור" אי אפשר להכנס לסכסוך אישי עם הילד, אבל אומרים להן: "לא חייבים לבוא לכאן, כאן לפתח יכולה לבוא רק מי שמשתתפת!"

מורה מבית החנוכה בווייליאמסבורג כותבת לי ששתי ילדות קטנות באו להגיד לה שהן לא רוצות לבוא לבית החנוכה, פתבתי למורה שתגיד להן: "זה לא קשור אלי, אם אתן לא רוצות לבוא לבית החנוכה, תגידו את זה לאמא שלכן".

אם האמא תוציא אותן מבית החנוכה לא יקרה כלום, שישבו בבית ויעזרו לאמא שלהן, אבל אם כן באים לבית החנוכה - צריכים

אשתי שואלת אותי השבוע: שמת לב? כל אורח שבא לכאן לאכל, החליפה שלו קרועה מתחת לבית השחי... אמרתי לה: תבואי לעזרת הנשים ותראי משם שזה לא רק האורחים האלו, אלא הרבה אברכים מסתובבים עם חליפות קרועות.

זו הרי בושה עצומה! אם הבד מבפנים לא היה לבן אולי לא היו שמים לב, אבל פה רואים את הבד הלבן שבפנים וכל אחד רואה שזה קרוע! אפשר להאשים את חנות החליפות שמיצרים סחורה חלשה, אבל למה נשות הקהלה לא יכולות לתפור חליפה כשהיא נקרעת!?

צריכים לעמד על כף שכל ילדה חייבת לשבת עם מחט ולתפור, שהמורות יגידו לבנות: "כאן בפתח עושים מה שהמורה אומרת לעשות, כאן לא עושים מה שרוצים".

צריכים ללמד את הילדים את הכלל: "לא עושים בחיים מה שרוצים, עושים מה שנכון לעשות". גם אני לא רוצה לעשות הרבה דברים, קשה לי מאוד להתכופף, אין לי כוח לקצץ את הצפרנים של הרגלים שלי, אבל אני מכרח לעשות את זה, כי אם לא אני לא אוכל ללכת, הצפרנים יגדלו לי לתוך הנעל.

זהו למוד שכל מורה צריכה ללמד את הילדות, כשילדה אומרת: "אני לא רוצה", אומרים לה: "לא עושים כאן מה שרוצים, עושים מה שנכון, ואם המורה אמרה לה לעשות את זה - זהו מה שנכון!"

כל מלמד ומורה מוסיפים משהו לילד

הרבה פעמים נדמה שטוחנים מים, מדברים ומדברים ולא מועילים כלום, אבל לאט לאט יוצאים ילדים יקרים, משפחות יקרות. בין הצות במוסד יש לנו

מלמדים ומורות שלמדו כאן בילדותם, כשהם היו ילדים התקשו אתם, תראו מה נהיה מהם.

כל מלמד ומורה מוסיפים משהו לילד, וכל יום בתלמוד תורה ובית החינוך מוסיפים משהו לילד.

בזכות שאתם פועלים למען רבנו ז"ל ולמען ילדי ישראל, שהקדוש ברוך הוא יעזר לכם, שתהיה לכם הצלחה, סיעתא דשמיא, כתיבה וחתומה טובה ושנה טובה מתוקה ומברכת, אמן.

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

מהי הגישה הנכונה ליום הולדת של ילד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מהי הגישה הנכונה ליום הולדת של ילד? אצל ההורים שלי בכלל לא ידעו על דבר כזה, לא עשו שום עסק מיום הולדת, אבל במשפחה של אשתי זה בדיוק הפוך, עשו דברים מאד גדולים ורציניים ביום הולדת.

אנחנו שואלים את עצמנו בכל פעם מחדש, במיוחד כשהילדים כבר מתחילים לגדול, מהי באמת הדרך הנכונה בזה, האם צריכים לעשות עסק מיום הולדת או לא?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת ה'תשפ"ד

יקירי ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אצלנו לא עושים עסק מיום הולדת, רק כשמתבגרים, כפר מבינים - מנצלים את היום ליום של תשובה, מתבוננים היכן אני בעולם? מה אני עושה ומה אני יכול לעשות יותר טוב? זה אצלנו יום הולדת.

ביום ההולדת של הילדים נוהגים שההורים מאחלים לילד שיהיה שמח וירא שמים, ועוזרים לילד לחשב על איזו קבלה טובה שיקבל על עצמו.

חשוב לדעת שהתשובה היא רק אם שניהם, הן הבעל והן האשה - רוצים לשמוע מה כתוב כאן, אבל אם האשה רוצה לעשות סעודה והיא מצפה למתנה, אצלה זה ממש חלק מהחיים וכו' - אזי אפשר לעשות בפית בפרטיות סעודה ולתת מתנה.

העקר שיהיה שלום ואהבה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך

תשפ"ד)

האם אני יכול לדבר עם הילדים על דברים שאני עדיין לא אוהב בהם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד ואני שומע את השיעורים של ראש הישיבה שליט"א שמאד עוזרים לי במשרה שלי, במיוחד אני מחיה את נפשי בכל שבוע עם הגליון

"שיעורי חנוך", כל כך הרבה עצות והדרכות טובות בחנוך.

רציתי לשאול, היות והרגלתי את עצמי שאני אומר לילדים רק דברים שאני בעצמי עומד בהם, אבל זה יוצר לי בעיה בדברים מסיימים שאני צריך ללמד את הילדים, בעוד שאני בעצמי לא עושה אותם כראוי, ואני מרגיש רמאי אם אגיד להם לעשות משהו שאני לא עושה. לדגמא בשאני אומר להם מוסר שצריכים להתפלל במקום אחד ולא לטיל בשעת התפלה, שצריכים לשבת בדרך ארץ בשעת התפילה, מדברים עכשו אל השם יתברך, וכן הלאה; אבל בשעת מעשה אני יודע שאני עדיין לא אוהז שם, כמוכן שבשאני מתפלל עם הילדים, אני מתפלל לאט, אבל בשאני מתפלל בבקר בבית הכנסת, אין לי כל כך סבלנות לתפלה, אני מגיע מאוחר לתפלה ואני יוצא מקדם, ואני לא מסוגל להתרכז מאד בתפלה; אני יודע שזה לא בסדר, אבל מה לעשות שזו המציאות בנתיים.

כשאני מגיע לדבר עם הילדים לגבי התפילה, אני לא יודע איך לעשות את זה בצורה אמיתית; אולי לדבר בקול כמו לעצמי שכך צריכים להתפלל, והילדים יקשיבו? או שאגיד להם שאפילו שרואים אנשים מבוגרים מטילים בשעת התפילה, זה רק בגלל הרגל רע, אבל הדרך האמתית היא כן להתפלל במקום אחד?

אני מרגיש שאני צריך הדרכה על זה, כי זה לא רק בנושא של התפילה,

זה מזדמן כל הזמן בכל ענין שאני צריך לחנך את הילדים לזה, אבל אני בעצמי רחוק מזה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרושת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... גרו יאיר

תדבר הרבה אל הילדים על אמונה ועל תפילה, כך זה גם ישפיע עליך. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קו) על ידי שמדברים יראת שמים, חיזוק ואמונה - לאחרים - זה פועל על האדם בעצמו, כמו שכתוב בפסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל", כשאדם שבור, "אם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המחין", אם הוא לא יכול לחזק את עצמו ולהיות יהודי כשר, "עצה לזה שישכיל אחרים", העצה לזה שידבר אל אחרים, "ועל ידי זה נתעורר גם אצלו", ועל ידי שהוא מחזק את השני - הוא בעצמו מתחזק.

מלמד צריך בעקר הרבה סבלנות, כפי שאנו מוצאים בספור של רבי פרידא שחכמינו זכרונם לברכה מספרים (ערובין נד:), לרבי פרידא היה תלמיד שלא הבין מה שלמדו אתו, היו צריכים לחזור ולומר ארבע מאות פעם, רבי פרידא בסבלנותו

צריכים להיות ירא שמים וצריכים הרבה סבלנות.

חזק ואמץ בעבודתך, אל תשבר את עצמך ואל תשפיל את עצמך, אפה תחדיר בילדים יראת שמים ותספר להם ספורי צדיקים, כך תלהיב את לבם להיות יהודים כשרים, וגם הלב שלך יתלהב אל השם יתברך. כפי שרבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד". רואים איך שהצדיק זכה ועמד בכל הנסיונות שלו, אז רוצים גם להיות צדיק, בפרט כשילד שומע ספור על צדיק, הוא מתעורר מאד על ידי זה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת משפטים)

תשפ"ד

בקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך

(באודיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישור 1-2-4-2-1

- שמעו ויהיו נפשכם -

הגדולה למד אתו פעם ועוד פעם עד ארבע מאות פעמים. פעם אחת רבי פרידא ראה שהתלמיד לא מבין אפילו אחרי ארבע מאות פעם, הוא שואל אותו: "האידנא מאי שנא", מה שונה עכשו שאתה עדיין לא מבין? אומר התלמיד, אני לא מרכז, כי אני רואה שהרבי ממהר ללכת, ואני כל הזמן חושב שעכשו הרבי כבר הולך לעזוב אותי, אין לי רכוז להבין, אמר לו רבי פרידא: "הב דעתך ואתני לך", תתרכז ואלמד אתך, "הדר תנא ליה ארבע מאה זימני", והוא למד אתו עוד פעם ארבע מאות פעמים, והוא זכה לחיות ארבע מאות שנה ולעולם הבא.

מלמד צריך עצבי ברזל לילדים, אחד שמתעצבן מילדים - אסור לו להיות מלמד, מלמד עצבני עלול לעשות את הילדים בעלי מומין לכל חיייהם רחמנא לצלן. מוהרא"ש מספר, יהודי הגיע אל הגאון הגדול רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה להתיעץ האם להיות מלמד, שואל אותו הגאון: "מה עשית עד עכשו?" הוא אומר: "הייתי שוחט", הוא שואל אותו: "למה עזבת את זה?" הוא אומר: "פטרו אותי כי אני לא נאמן", אומר לו רבי מאיר: "אל תהיה מלמד, אם לא הצלחת בשחיתת עגלים אתה רוצה ללכת לשחוט ילדים?!" רואים שפשכיל להיות מלמד

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימיל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com